

Ақийда дарслари (177-дарс). Набий алайҳиссалом бармоқлари орасидан сув чиқиши

АҚИДА
177-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАХУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 04.04.2022 4610

Осмоннинг хабари бўлмиш ваҳийни қабул қилиб олиш, Аллоҳнинг каломи Қуръони Каримни қабул қилиб олиб, кишиларга етказиш ва уни татбиқ қилиш Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бош мўъжизалари эди. Пайғамбаримиз Муҳаммад Мустафо соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бошқа мўъжизалари у зотнинг пайғамбарликларининг тасдиғи сифатида ҳужжат қилинмас эди.

Шундай бўлса ҳам, мазкур мўъжизалар у зотнинг ҳаётларида кўп мартабодир бўлганини ҳамма таъкидлайди. Қуйида ана ўша мўъжизаларнинг баъзилари билан танишиб чиқамиз.

Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқиши

وَوَدَّعَانِبَابِ مَلَسُو هِي لَعَلَّ لِي صُيَّبَنَّ لِي تَأْتِي لِقَائِي عُنْدَ هَلْ لِي ضَرَسَنَّا نَعِ
أَضَوْتَفِ، وَعَبَّأَصَأَبْنِي بِنْمُغْبَنِي مُؤْمَلَلَعَجَفِ، وَأَنِلِي فِي هَدْيِ عَضَوَفِ، وَأَرْوَزَلِبَابِ
هَأَوْرِيَّةِ ثَالِثَ أَعَاهُزْ وَأِيَّةِ ثَالِثَ لِقَائِي؟ مُتَنُكْ مَكْ: سَنَأَلُّ لِقَائِي؛ دَاتَقَلِاقُ مُؤَقُولِ
نَأَخِيَّ شَلِ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Завроода саҳобалари билан турганларида, у зотга бир идиш келтирилди. Шунда у зот қўлларини идишга солдилар. Бас, у зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқа бошлади. Қавм таҳорат қилди».

Қатода айтади: «Анасга: «Нечта эдинглар?» дедим.

«Уч юзта ёки уч юз атрофида», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

رَضَعُوا لَأَهْلِ صَنْعَةَ نَاحٍ وَمَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ تُبَيَّرُ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ يُبَيَّرُ، هُوَ دَجِي مَلَفٌ وَأَوْضَوْلًا سُمُّتُ لَأَفِ
أَمَّا لَأُتَيَّرُ، هُوَ نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي نَأَسُّ لَأَلِ رَمَأَفِ، أَعَانِ لَأَلِ لَذِي فِي هَدِي غَضَوَفِ، وَأَوْضَوَبِ
هُوَ رَمِ: مَوْرُخٌ أَدْنَعُ نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي سَحُّ سَأَلِ لَأُضَوْتَفِ، وَعَبِ أَصْلًا تَحْتُ نَمِ مُغْبَنِي
يُذِمُّ رَتَّلًا وَأَوْنَاحِيَّ شَلِ:

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни Аср намози вақти бўлганда кўрдим. Таҳорат суви изланди. Уни топа олмадилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга таҳорат суви келтирилди. Бас, у зот ўша идишга қўлларини солдилар ва одамларни ундан таҳорат қилишга амр қилдилар. Ул зотнинг бармоқлари орасидан сув чиқаётганини кўрдим. Бас, одамлар таҳорат қилдилар. Битталари ҳам қолмай таҳорат қилдилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

نَمُ سَأَنُ عَمَوْهَ رَاحَ مَضَعَبِ فِي مَلَسُوا هَيْلَعِ الْجَلِجِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ: لَأَقُوهَ نَعَوٍ
نَمِ أُوئِيَّ ضَوْتِي أَمَّا أُوئِيَّ مَلَفٌ أَلِ لَأَلِ رَضَخَفِ، نَمِ أُوئِيَّ سَيِّ أُوئِيَّ لَأَطْنَأَفِ، وَأَبِ أَحْصَأُ
هَلِ لَأَلِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ أَمَّا أَمِ رَمِ حَذَقَبِ أَعَجَفِ مَمُوقِ لَأَلِ نَمِ لُجَرَقِ لَأَطْنَأَفِ
أَوْمُوقُ» لَأَقُوهَ: حَذَقُ لَأَلِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ أَمَّا أَمِ رَمِ حَذَقَبِ أَعَجَفِ مَمُوقِ لَأَلِ نَمِ لُجَرَقِ لَأَطْنَأَفِ، وَأَبِ أَحْصَأُ
وَأَنِي غَبَسِ أُونَاكَوْ، وَأَوْضَوْلًا نَمِ نَمِ أُوئِيَّ رَمِ أَمِي فِي أُوغَلَبِ سَحُّ مَمُوقِ لَأَلِ لِيَصِلَ إِلَى الْوَسْرِ: هُوَ رَمِ:
يُذِمُّ رَتَّلًا وَأَوْنَاحِيَّ شَلِ:

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам баъзи бир чиқишларига чиқдилар. Ул зот билан саҳобаларидан баъзи кишилар бор эди. Улар юриб кетдилар. Намоз вақти бўлди. Таҳорат қилгани сув топмадилар. Қавмдан бир киши бориб, бир қадаҳда озгина сув келтирди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унда таҳорат қилдилар. Кейин тўрт бармоқларини қадаҳга чўздилар ва:

«Туринглар, таҳорат қилинглари», дедилар. Бас, қавм хоҳлаганларича таҳорат қилдилар. Улар етмиш ёки шу атрофида эдилар».

Бухорий ривоят қилган.

هَلْ لِي صِيْبٌ لِّاَوْهَيْبِ بْنِ دُخْلٍ مِّمَّوِيٍّ سَأَلَ لِي شَطْعَ: لَأَقُوهُ نَعْمَ هَلْ لِي صِيْبٌ رَّبِّ اجْنَع
«؟مُكَلِّ ام» لَأَقُوهُ، وَوَحْنُ سَأَلَ لِي شَطْعَ، أَضَوْتَفُ، وَوَكْرَهُ دَيْ نَيْبِ مَلِسُو هَيْلَع
يَفُوهَدِي غَضَوَفُ، كَيْدِي نَيْبِ امَّ اَلْإِبْرَشَنَ اَلْوَاضَوْتَنَ امَّ اَلدَّنَع سَيْلَ: اُولَاق
، اَلْأَضَوْتَوَ اَنَّبَرَشَفُ، نُوَيْغُ لَلِ اَلْاَثَمَ اَكْ هَعَبَ اَصَّ اَنَّبَرُوثِي امَّ لَلِ اَلْغَجَفُ، وَوَكْرُ لَلِ
هُ اَوْرَهَاءَمَ رَشَعَسَمَخَ اَنُّكَ، اَنَافَكَلِ لِفَلْ اَلْاَثَمَ اَنُّكَ وَ لَأَقُوهُ مُتْنُكَ مَكُّ تَلُقُ
يِرَاحُ بَلِ

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Худайбия куни одамлар чанқаб қолдилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларида кичик меш турарди. Бас, у зот таҳорат қилдилар. Одамлар у зот томон шошилдилар. Шунда у зот:

«Сизларга нима бўлди?» дедилар.

«Ҳузурингиздагидан бошқа таҳорат қилишимизга ҳам, ичишимизга ҳам сув йўқ», дейишди.

Бас, у зот қўлларини кичик мешкоб ичига солдилар. Шунда бармоқлари орасидан худди булоқларга ўхшаб сув отилиб чиқа бошлади. Биз ҳам ичдик, ҳам таҳорат қилдик». «Неча киши эдинглар?» дейилди.

«Юз мингта бўлганимизда ҳам етар эди. Ўн беш юзта эдик», деди».

Икки шайх ривоят қилишган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди